

Išmintis

PPP sukaupe dar pluoštelį išminties, kurią siūlo savo skaitytojams.

Geriau neturėti balno negu arklio.

☑☑☑

Tai, ką mes turime – galime visada prarasti. Ką turėjome – niekada.

☑☑☑

Netekęs arklio, daug kas balną peikia.

☑☑☑

Mažas nuoširdumas yra nepastebimas, per didelis – kenksmingas.

☑☑☑

Skola – nusikaltimų motina.

☑☑☑

Vagis visada liesas.

☑☑☑

Dievas negalėjo būti visur, todėl jis sukūrė žmogų.

☑☑☑

Venk žmogaus, kuris nemėgsta muzikos.

☑☑☑

Muzika gali išskelti ugnį iš vyro širdies ir išspausti ašarą iš moters.

☑☑☑

Geriau tikras karas negu netikra taika.

☑☑☑

Nieko nėra piktesnio, kaip mažas žmogus aukštoje kėdėje.

☑☑☑

Turėk daugiau, negu rodai, kalbėk mažiau, negu žinai, skolink mažiau, negu pats skolingas.

☑☑☑

Išdidumas kaip garas: iškyla aukštai, bet tokiu pat būdu ir pranyksta.

HUMORESKA

KAIP JONAS INDRELĖ DEPRESIJĄ GYDĖ

Miestelio psichoterapeutas Jonas Indrelė nusprendė, kad jis dar ne visai tobulas ir išvažiavo į užsienius pasitobulinti. O gal ir užsidirbti.

Sėdi Jonas Indrelė Paryžiaus klinikoje ir laukia pacientų. Neilgai laukia. Staiga atsiveria durys ir įeina apyjaunė, apygražė, apyliknė paryžietiška ponija. Pavyksta "Šanel – 17".

- Bonžur, madam! – sveikinas Indrelė ir klausia:

- Kuo skundžiatės?

- Depresion, – atsako ponija. – Tokia depresija, kad nebesinori nei sekso, nei viskio, nei džiazio.

- O, madam! – sušunka Jonas Indrelė.

- Jūsų depresion nesunkiai pagydoma.

- ?

- Pirmiausia aš jums patariu susirasti jdomų darbą. Kai tapsite pirmūne, spartuole, visi negalavimai išnyks kaip cigaretės dūmas.

Madam vėl klausiamai kilstelėjo antakius.

- Taip, madam, tai patikrintas būdas. Darbas yra gyvenimo prasmė, džiaugsmas ir vaistas nuo visų ligų.

Madam dar aukščiau kilstelėjo antakius ir pažvelgė taip žiauriai, kad Indrelė vos nesumuko po stalą.

Kai madam jau buvo toli, Jonas Indre-

lė nusprendė pasikonsultuoti su savo kolega prancūzu:

- Pasakyk, Pjero, kur mano suklysta?

- Pižon, – pareiškė Pjero. – Reikėjo šitai poniai pasiūlyti: pirma – pakeisti meilužį, antra – išvažiuoti mėnesiui į Majamį, trečia – atnaujinti garderobą.

- Aišku, – atsakė Indrelė. – Dabar žiniosiu.

Grižta prisistažavęs Indrelė į savo gimtą kraštą, sėdi kabinete ir laukia pacientų. Staiga atsiveria durys ir įeina dar apyjaunė, dar apygražė ir labai liekna moteris. Tokia liekna, kad net kaulai barška.

- Kuo skundžiatės?

- Depresija, daktare. Tokia juoda, kad net gyventi nebemiela.

- Supratau, – skuba Indrelė pritaikyti užsieniuose įgytas žinias. – Pirmiausia aš tamstai patariu susirasti naują meilužį.

- Ką?

- Meilužį. Naują. Antra – išvažiukite bent mėnesiui į Majamį.

- Kur?

- Į Majamį. Arba į Picundą.

Trečia – nusipirkite šermuonėlių kailinius. Nauji kailiniai visada pataiso moterų nuotaiką.

- Bet...

- Jokių bet. Nauji kailiniai – geriausias vaistas.

- Bet, daktare, Kamajų turgelyje net padėvėtų nebūna. Aš, daktare, iš Turaldžių.

Stasys Daugėla

Iš aukso lūpų į PPP

- Dėkui Dievui, vaikas jau paaugo! Bus kam į parduotuvę degtinės nubėgti.

☺☺☺

Jonukas ilgai žiūrėjo į katę su kačiukais ir svarstydamas tarė:

- Tikrai juokinga: katė ėda peles,

o iš jos išeina gyvi kačiukai.

☺☺☺

Mokytoja bara Jonuką:

- Jonuk, pasižiūrėk į savo rankas. Jos visos purvinos. Dabar aš žinau, kas išteploja durų rankeną.

- Netiesa, tamsta mokytoja, – atkerta Jonukas. – Rankeną ne aš išteploju, nes durų nedarinėju, aš jas spardau!..

Rokiškio PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22
4820 Rokiškis

Redaktorius

Stanislovas Varneckas

Tel. 5 13 54

Leidžia UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Už skelbimų turinį redakcija neat-
sako.

Renka, maketuoja, spausdina "Ro-
kiškio pragiedrulių" leidybos centras.

1,5 spaudos lanko. Indeksas 424.

Laikraštis išeina antradieniais ir
penktadieniais

Tiražas 4800 egz.

EKOLOGIJA – TAI IR ŠIUKŠLIŲ KIBIRAS ANT MIŠKO ŽIBUTĖS

Prieš dešimt metų, kai pradėjome ieškoti nitratų bulvėse ir radiacijos grybuose, mūsų laikraščiuose ir šnekamojoje kalboje tvirtai prigijo žodis "ekologija". Jo prasmė sparčiai gilėjo, plėtėsi, ir dabar juo vadiname tai, kas kenkia gamtai, o kartu ir žmogui.

Pasvarstyti šią temą "Pragiedruliai" pakvietė rajono savivaldybės kraštovarkos tarnybos ekologą Darutį KRIVĄ.

čiau, sprendžiama per lėtai.

Pesticidai žemės ūkyje naudojami ir dabar, tačiau ūkiuose jie nebekaupiami, kaip anksčiau, centralizuoto tiekimo laikais. Trašos, pesticidai brangūs, todėl jų perkama tiek, kiek sunaudojama.

- Anų laikų palikimas – 22 rajono sąvartynai, tačiau nebuvo nė vieno, kuris būtų įrengtas šiuolaikiškai.

- Didžiausias Ruzgų (prie kelio Rokiškis – Lukštai) sąvartynas. Tačiau sąvartynų jį galima vadinti sąlyginai, ir dabartinių poreikių jis nebetenkina. Todėl jau suprojektuotas naujas sąvartynas, kurį numatoma įrengti buvusioje Kuosų karjere, 12 kilometrų nuo Rokiškio. Jis užims 5,2 hektaro plotą, ir jo Rokiškio miestui pakaks 30 metų. Deja, statyba brangoka – daugiau kaip 2 milijonai litų. Ruzgų sąvartyno rekultivavimas irgi nepigus – 400 tūkstančių. Tad prognozė ir mūsų gerus norus stabdo tik lėšų stygius.

Neblogą buitinių atliekų sąvartyną turi Juodupė. Kituose atliekama tik profilaktinė priežiūra, nes jų rekultivavimas ar kapitalinė įranga dar ne mūsų kišenei.

- Kiekvienai didesnei gyvenvietei būtini vandens valymo įrenginiai. Jų priežiūra ir eksploatavimas – taip pat Jūsų

rūpestis. Kas naujo nuveikta šioje ekologijos srityje.

- Šiais metais rekonstruosime Onuškio ir Kriaunų vandens valymo įrenginius. Projektus parengė uždaroji akcinė bendrovė "Upinis". Įdomus projektas parengtas Panemunėlio geležinkelio stoties gyvenvietei. Čia kanalizaciją vanduo bus valomas grunto - nendrių filtru. Tai labai ekonomišką projektą, tačiau nendrių filtrai taikytini tik nedidelėms gyvenvietėms.

Prieš 10–15 metų, kai apie taupumą dar nebuvo galvojama, pristatyta vandens valymo įrenginių, kurių pajėgumai per dideli ir neekonomiški. Štai Kama juose vietoj 7,5 kilovato galingumo orapūtės visiškai pakanka 1,8.

- Ekologinė tarnyba bendradarbiauja su aplinkos apsaugos agentūra. Ar nedubliuojate vieni kitų?

- Mūsų tikslai panašūs, bet funkcijos iš esmės skiriasi. Aplinkosaugininkai daugiau užsiima kontrole, savivaldybės ekologinei tarnybai labiau priklauso ūkiniai reikalai. Veiksmų derinimas mums yra labai naudingas.

Aš norėčiau pabrėžti, kad ekologija plačiaja prasme – tai ir visų žmonių ekologinė kultūra. Ji mums dar svetima. Toli dairytis nereikia. Užtenka pažvelgti į pakeles, mūsų miškus ir miškelius. Kiek ten juose visko! O juk net polietileno maišelis, numestas grybautojo, didžiulė žala gamtai. Ten, kur numesta viena nuorūka, būtinai atsiras ir antra, trečia. Kur išpilamas vienas kibiras šiukšlių, būtinai atsiras visa krūva. Nors lėšų ir stinga, bus daug lengviau pastatyti Kuosų sąvartyną, negu išmokyti žmones ekologinės kultūros. Tam reikės dešimtmečių.

Kalbėjosi Stasys Varneckas

- Prieš šešerius metus rajone kone pirmą kartą nuskambėjo ekologinis aliarmas: užsidedę į Baušiškių kaimą suvežti nebenaudojami pesticidai. Gaisras, sukėlęs nemažai triukšmo, buvo užgesintas, gaisravietė užkonservuota. Ar galima teigti, kad tuo ši problema ir pasibaigė?

- Tas "Baušiškių piliakalnis", taip gaisravietę pavadino laikraščiai, ir dabar tebėra. Jis apdengtas geomembrana – vandens ir dujų nepraleidžiančia plėvele, užpildas storu smėlio sluoksniu. Įrengti penki kontroliniai šuliniai, iš kurių imami pavyzdžiai tyrimams. Paskutinieji tyrimai atlikti balandžio mėnesį. Rezultatai, sakyčiau, patenkinami, nes pesticidų likučių nerasta.

Tačiau šiuo metu rajone dar yra 17 pesticidų sandėlių, kuriuose saugoma daug neidentifikuotų chemikalų, keliančių grėsmę gamtos ir žmogaus saugumui. Tie sandėliai nepalikti be dėmesio. Tačiau šiandien aš dar negalėčiau atsakyti į klausimą, kaip tų chemikalų atsikratyti. Tai jau šalies problema, kuri, saky-

Ekologiškiausia žemdirbystė.

PATVIRTINTA ŽEMĖS PARDAVIMO TVARKA

Vyriausybė patvirtino žemės, įsigytos pagal Valstiečio ūkio įstatymą ar asmeniniam ūkiui, pardavimo tvarką.

Nustatyta, kad žemę, įsigytą pagal Valstiečio ūkio įstatymą ar asmeniniam ūkiui už valstybines vienkartinės išmokas, parduodant pirmumo teisę išpirkti ją iš naudotojų turi valstybė. Tokiu atveju jos savininkui atlyginama pinigais ir žemės sklypo kaina nustatoma apskrities viršininko ir žemės savininko tarpusavio susitarimu, bet ne didesnė už toje vietovėje žemės ūkio paskirties žemės rinkos kainą.

Apie piliečio parduodamą žemę apskričių viršininkų administracijų rajonų žemėtvarkos skyrius informuoja nekilnojamojo turto registro tvarkytojo padaliniai rajonuose ar miestuose. Apskrities viršininkas, išnagrinėjęs visus reikalingus dokumentus, nutaria, ar išpirks žemę, ar ne.

Ši žemės išpirkimo tvarka netaikoma, kai piliečiai parduoda žemę, kurią jie įsigijo iš privačių žemės savininkų, nepriklausomai nuo to, ar pastarieji įsigijo ją iš valstybės už vienkartinės išmokas, ar už pinigus. Taip pat, kai žemė užstatyta statiniais, užsodinta daugiamečiais sodiniais.

Parengė S. K.

ROKIŠKĖNŲ PRODUKCIJA TURI ATEITĮ

UAB "Alytaus agrotechnika" kartu su Alytaus rajono žemės ūkio skyriumi surengė respublikinę žolės doravimo mašinų parodą – pardavimą. Rokiškio mašinų gamintojai joje demonstravo grėblius – vartytuvus "Dobilas", vago-

tuvus, kultivatorių "Aras", įvairias atsargines dalis. Anot Lietuvos žemės ūkio inžinerijos instituto profesoriaus Jono Sirvydžio, rokiškėnų produkcija turi ateitį.

EKSPONATAS SUGRĮŽO PO 25 METŲ

Tarptautinės muziejų dienos išvakarėse į Rokiškio dvarą atvežta ir mėnesį bus eksponuojama XIX amžiaus vertybė - Reinoldo Tyzenhauzo žirgo balnas.

Krašto muziejaus direktorės pavaduotojas Algis Kazulėnas sakė, kad balnas buvo atiduotas restauruoti prieš ketvirtą amžiaus. Po restauravimo nuosta-

biai atrodantis eksponatas keliavo į kitas šalis, juo gėrėjosi tūkstančiai žmonių. Pagaliau balnas grįžo į savo nuolatinę buvimo vietą. "Vieno eksponato paroda" - taip pavadinta balno ekspozicija. Anot A.Kazulėno, rokiškėnams ji verta pamatyti.

KAS LAIMĖS KONKURSA?

Visi rajono gyventojai netrukus galės susipažinti su konkursiniais paminklo, skirto Rokiškio miesto 500 metų jubiliejui, projektais. Jų ši kartą tikrai nemažai – dvidešimt vienas. Konkurse dalyvauja skulptoriai, architektai iš Vilniaus, Kauno, Panevėžio bei kitų šalies miestų. Neliko abejingi ir rokiškėnai – įdomų projektą siūlo skulptorius G.Milaknis ir architektas R.Simanavičius. Atsiliepė ir mūsų kraštiečiai skulptoriai Leonas

ir Gediminas Žukliai bei architektė Nijolė Bučiūtė.

Iš 21 reikės pasirinkti vienintelį, kuris papuoš Nepriklausomybės aikštę. Sprendimą priims komisija, bet ir eilinių rokiškėnų nuomonė bei kritinės pastabos gali turėti įtakos.

Konkursiniai projektai bus eksponuojami savivaldybės rūmų pirmo aukšto foje.

"R.P." inform.

GALEJO PRILYGTI BOMBAI

Sekmadienio vidurdienį į Juodupės Liepų gatvę kaukdamos sulėkė net keturios ugniagesių mašinos. Iš 13 namo ketvirtą aukštą veržėsi aitrūs dūmai. Kaimynai ėmė belstis į 15 buto duris, tačiau jų niekas neatidarė. Tada paskambino ugniagesiams.

Tame bute gyvena 84 metų Veronika Prapakavičienė. Sekmadienį ji ant dujinės viryklės uždėjo puodą - norėjo pasišildyti maisto. Tačiau ji pamiršo ir išskubėjo į bažnyčią. Maldos namuose moteris pasijuto blogai ir, nesulaukusi pamaldų pabaigos, išėjo į namus. "Gal nuojauta traukė grįžti", - vėliau sakė Veronika. Beeinančią moterį parvežė kaimynai, kurie buvo išskubėję jos ieškoti. Moteris surado raktą, ir ugniagesiams nereikėjo laužti durų. Išdegusį puodą jie

švystelėjo pro langą.

Kol Rokiškio sukarintos priešgaisrinės dalies vyresnysis inžinierius majoras Stasys Juodka rašė baudos kvitą (V.Prapakavičienė nubausta 10 Lt), moteris verkšlendama pasakojo, kad kur nors išeidama visada patikrina ir viryklę, ir vandens čiaupus, pasižiūri, ar nedega kuriam nors kambaryje lemputė. Kodėl ji pamiršo kaistantį puodą ši kartą, paaiškinti negalėjo.

"Laimė, kad nei į kambarius, nei į laiptinę neprisirinko dujų", - sakė S.Juodka. - Dėl mažiausios kibirkštėlės galėjo įvykti didžiulis sprogimas".

Priešgaisrinės saugos taisyklės nurodo, kad piliečiai privalo saugiai elgtis su ugnimi, buitinais dujų prietaisais, buitinių chemijos gaminių. Asmenys, pa-

V.Prapakavičienėi pasisekė - nuostoliai minimalūs.

žeidę taisykles, baudžiami nuo 10 iki 250 Lt. Atsižvelgiant į amžių, V.Prapakavičienėi paskirta minimali bauda.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotrauka

ŠIOKLADIENIAI ČEDASŲ BENDROVĖJE

Čedasų žemės ūkio bendrovės mechanizatoriai pirmadienio rytą dar aptarinėjo išvykos į Anykščių rajoną ir sėjos pabaigtuvių įspūdžius.

Bendrovė šiuo metu turi 1400 hektarų žemės. Vien ariamos daugiau kaip tūkstantis.

Šimto dvidešimties karvių banda jau ganyklose. Iš karvės vidutiniškai melžama po 11 litrų.

Atrodytų, kad tai nėra daug, tačiau pieno riebumas 4,5 procento, baltymų – 3,4. Visa tai papildomos pajamos.

Mechaninėse dirbtuvėse vyrai jau ruošė techniką šienapjūtei.

- Labai brangios traktorių, automašinių detalės, todėl stengiamės ieškoti, kur pigiau nusipirkti. Turime nemažai darbščių vyrų, kurie kai ką ir patys susimeistruoja, - sakė dirbtuvių vedėjas Rimantas Vaitkevičius.

Iš viso bendrovėje dirba apie 30 traktorininkų, vairuotojų, šaltkalvių.

Dešinioji bendrovės pirmininko ranka – sumanus ir daug metų dirbantis inžinierius Valdemaras Spietinis.

Bendrovė turi 26 traktorius, 6 kombainus, apie 20 automašinių.

-Tegu pavyduoliai mus vadina kaip

nori, bet mes neišsidraskėme, žmonių neskriaudėme. Suprantu, kad atlyginimai nedideli, bet laiku su žmonėmis atsiskaitome. Jie patys gerai supranta, kad iš žemelės didelių turtų nesusikrausi. Tačiau, turint pastovų darbą ir atlygį, verstis galima. Tik gaila, kad nėra pastovios Vyriausybės politikos žemės ūkio klausimais. Štai auginame apie 700 kiaulių, o neturime kur realizuoti. "Utenos mėsa" šiuo metu yra monopolistė. Ji diktuoja savo kainas. Pirkėjas tikriausiai net nesusimąsto, kodėl parduotuvėje tokios didelės mėsos kainos. Juk, pavyzdžiui, uteniškai mums už kilogramą bekono siūlo tik kiek daugiau kaip 4 litus, - sakė bendrovei daug metų vadovaujantis Romualdas Žiulys.

Čedasiečiai jau nuo seno garsėja linais. Ir šiais metais bendrovė pasėjo 50 hektarų. Patogiausia juos būtų parduoti "Panemunėlio linams". Tačiau ši bendrovė ant bankroto ribos. Jai pardavus šiaudelius, gali nieko negauti, todėl, kaip ir praėjusiais metais, tariamasi su biržiečiais.

Dabar Čedasų žemės ūkio bendrovei yra skolingi "Kamajų maistas", "Biržų linai", "Panevėžio maistas". Pastarąją bendrovę čedasiečiai ruošiasi paduoti teisman.

Inžinierius Valdemaras Spietinis (kairėje) ir mechaninių dirbtuvių vedėjas Rimantas Vaitkevičius jau galvoja apie šienapjūtę.

- Nors pernai gavome 400 tūkstančių litų pelno, tačiau likome tokie pat neturtingi.

Mūsų žmonės darbštūs, tačiau labai pikta, kad negali parduoti užaugintų gėrybių. Kartais pagalvoji, kad gal specialiai taip daroma norint sužlugdyti Lietuvos žemės ūkį. O juk, sugriovus kaimą, kas žmogui beliks. Griaudami tikrai į Europą nenueisime. Juk ubagai niekam nereikalingi, - kalbėjo bendrovės pirmininkas.

Ūkyje ieškoma ir naujovių. Štai ši pavasarį 12 hektarų plote čedasiečiai pasisėjo ankstyvųjų kukurūzų. Tikimasi, kad iki šalnų jie pasieks vaškinę brandą. O tai labai vertingas pašaras galvijams.

Augina bendrovė ir 6 hektarus šakniavaisių.

Bendrovės pirmininkas pasidžiaugė, kad jiems neatsisako patalkininkauti Čedasų pagrindinės mokyklos moksleiviai. Kai lankiausi ūkyje, mokiniai nuo laukų rinko akmenis. Už darbą bendrovė mokiniams atsilygins ekskursija, padės suremontuoti mokyklą.

Nors šiame krašte yra neblogai besitvarkančių ūkininkų, tačiau Čedasai dar tebesilaiko ant bendrovės pečių.

Ernestas Čizinauskas
Autoriaus nuotraukos

Čedasų medicinos punkto vedėjos Sonatos Bajorienės rūpestis – žemdirbių sveikata.

ŽMONĖS

- Pasakyk, ar žurnalistės vis dar nori nuversti Smuškevičiaus paminklą? - vos spėjęs pasisveikinti, atakavo, kaip tikras sportininkas.

- Bala žino, ką jos dar rengiasi versti, - išsisukau nuo tiesioginio atsakymo, kurio, beje, ir nežinojau.

- Taigi, - kažko susimąstę lovoje gulintis Albinas. - Viešniems kažkieno prisakyta statyti, kitiems - viską iš eilės nušluoti... Bet gerbiami tik žmonės kūrėjai. Panevėžio statybos trestė, kur iš pradžių dirbau, mane gerbė. Gal todėl, kad gyvenime vadovavauši amžiną atilsį tėvo pamokymu: "Albinai, jei nori, jog tave gerbtų, gerbk kitus. Ir nedaryk kitam nieko, ko nenorėtum, kad tau padarytų." Štai taip. Niekam nesu iškrėtęs jokios šunybės, užtat kai kurie žmonės ir dabar mane prisimena, gal ir gerbia. Net keista kartais. Žmona stebisi. Manęs nepamiršo Sporto mokyklos direktorius Valdemaras Makutėnas. O Vytautas Masiulis, dabartinis rajono meras, į TSO atvyko turbūt ir todėl, kad ši organizacija garsėjo sportiniais pasiekimais. Tiesa, jis šiek tiek pavėlavo, nes sportas buvo žlugęs. Ne visiems juk jis rūpėjo. "Apgavai mane", - priekaištavo V. Masiulis. "Kaip aš galėjau apgauti nepažįstamą žmogų?", - teisinausi. Tinklininkės, kurias treniravau, aplanko. "Gerai, kad toks Žilinskas buvo, - sako. - Ką būtume veikę Rokiškyje?" Paskui kažkas surado 1954 metų įstatymą, kad su vaikais negaliu dirbti, nes nesu pedagogas. Ir ačiū Dievui. Mergaitės mane laiptais nešdavo. Silpnės atsitrenkdavo į turėklus, sieną... Kai prisimenu, net plaukai šiaušiasi.

LIGA

1971 - aisiais Albiną pradėjo kankinti liga. Jam buvo 35 - eri. Ėmė šlubuoti kaire koja, pajuto nuovargį. Galvojo, jog visa tai nuo patirtos traumos,

Jei nebūtų vilties...

1972 metais rašiau apie tuometinės Rokiškio tarpkolumbinės statybos organizacijos gamybinio - techninio skyriaus viršininką Albiną Žilinską. Skaitytojams pasakojau ne apie šio žmogaus darbo laimėjimus, bet apie jo - sportininko, trenerio - entuziazmą. Tais laikais po TSO "vėliava" Albino suburti sportininkai garsėjo ir rajone, ir Lietuvoje. Prisimenu, jau tada treneris skundėsi: "Ta koja vis neleidžia sparčiau žengti."

Prabėgo ketvirtis amžiaus, ir su A.Žilinsku vėl susitikome. Tik jau ne sporto aikštelėje, bet jo bute J.Smuškevičiaus aikštelėje...

bet gydytojai pasakė, kad ne. Nustatė diagnozę - chroniškas encefalitas.

- Turėtų galva svaigti, akyse dvejetainis. Bet galva iki šiol dirba gerai. Anot buvusio mano viršininko, "retai kas tokią galvą turi, tačiau reta žmonių ir tokiomis kojomis." Nebedirbu nuo 1974 metų. Nuo 1985 - ujų neišeinu į lauką. Bet ir dabar ne vien guli lovoj. Nevaikštau, bet atsisėdu. Kai dar vaikščiojau, mano pagalbininkė būdavo lazdikė. Niekada nebuvau įsitvėręs ramentų. Kai su kuo nors pasižneku, labai aiškiai prisimenu prabėgusius metus. Viešpatie, koks gyvenimas buvo linksmas. Su sportininkais važinėdavom į tolimiausius miestus ir miestelius. Dabar tik knygas graužiu, televizorių, vaizdo magnetofoną įsijungiu. Gerai - yra distancinis valdymas. Gydytojai, atrodo, šiek tiek palopo, bet netrukus ir vėl krentu lyg lapas.

MOTERYS

- Daugiausia treniravau tinklininkes. Gal todėl mano gyvenime buvo ir dabar yra daug moterų. Jos nebuvo meilužės, tik draugės. Kiti to nesuprato. Jiems moteris asociavosi su lova. Aš gerbiau tvarkingas, protingas moteris. Jai širdį atversi - ir ji tą patį padarys. Jei iš vyrų kupetos draugais liko kokie trys, tai moterų - 100 procentų. Prisimenu TSO laikus. Jau dirbau tik namuose - tikrindavau sąmatas. Organizacija gavo teisę darbuotojams skirti progresyvinius atlygius, o pinigų neturėjo. Skambinu į banką pažįstamai, sakau, padaryk ką nors, kad tų pinigų atsirastų. Po kiek laiko moteris klausia: "Albinai, ar tu gautum progresyvinį?" Atsakau, kad gačiau. "Tada pinigai bus", - pasakė. Iš kur, kaip juos surado, nežinau. Štai Viešosios bibliotekos direktorės pavaduotoja Aldona Vanagienė jau 15 metų man knygas tempia. Kuo galiu, atsidėkoju. Esu pirmos grupės invalidas, tad sulaukiu Invalidų draugijos pirminkės Birutės Kirstukienės. Galvota, užjaučianti moteris.

Albinas sakė, jog iš nieko jokios pamamos neprašs, nes yra gyvenančių prasčiau. Jis gaunąs gerą pensiją, tad nieko nestinga.

VILTIS

- Kaip su viltim sutari? - klausiu Albiną.

- Viltis - kvailių motina. Atvirai pasakius, galvojau, ko čia vargt. Buvau veikėjas, aktyvistas, o dabar - kas? Bet jei nebūtų vilties, š... būtų, ne gyvenimas.

Taip ir atsisveikinom. Ar vėl labai ilgam, turbūt nė vienas iš mūsų apie tai net nepagalvojom.

Vygandas Pranskūnas

Autoriaus nuotrauka

BRAKONIERLAUS IŠPAŽINTIS

- Gerbiamas Albertai (taip prašė vadinti pašnekovas), Jūs sakote, kad esate brakonierius. Leiskite paklausti, ar tai laisvalaikio užsiėmimas, ar verslas?

- Tai panašu į verslą, nes taip padedu šeimai išsimaitinti. Žinau, smerkiate, kad oficialiai nestoju į medžiotojų draugiją. Bet... ne mano sluoksniu žmonėms... Ten susibūrę turtingieji, o aš bedarbis...

- Bet buvo ir pradžia... Kas Jus paskatino tam ryžtis?

- Daugiau kaip dešimtmetį dirbau vienoje rajono įmonėje šaltkalviu-tekintoju. Etatus "sumažinus", likau be darbo. Nors gyvenu kaime, bet, kaip buvęs "miesčionis", dvihektarių negavau. Pašalpos laikas baigėsi. Arti darbo nėra, o toli važinėti nėra galimybių. Žmonelė jau antri metai pasiligojusi. Du vaikučiai taip pat valgyti nori... Tad ir teko prisiminti šį proprosenelių užsiėmimą.

- Ar jau daug esate sumedžiojęs?

- Be reikalo nepyškinu. Teko nugnybti keletą šerniukų. Kartais ir antelę nupyskinu. Stirnaičių niekada nešaunu...

- Už šaunamojo ginklo laikymą numatyta griežta atsakomybė. Ar nebijote?

- Bijant vilko, nevertėtų ir į mišką eiti... Kas anksčiau turėjo šautuvėlį, turės ir ateityje. Tokie strielčiai žmonėms nepavojingi. O dėl baimės... Ieškodavo sribukai, rausėsi įgalotiniai ir nieko nesurado. Nemanau, kad daug pažengė ir dabartiniai "holmsai" (Albertas juokiasi).

- Jei ne paslaptis, kaip įsigijote šaudyklę?

- Anokia čia paslaptis... Dirbant šaltkalviu, tuo labiau tekintoju, beveik nieko nekainavo. Nagingesni net automatus sumeistruoja, o čia paprasta "pistolukė"...

- Ar negalvojate mesti tą ne visai garbingą amatą?

- Jei vėl galėsiu išmaitinti šeimą, aišku, mesiu. O dėl garbės... Tai labai subtilus klausimas. Manau, kad daug negarbingesni tie ponai, kurie šaudo iš malonumo, mėgaujasi žvėrelio kančiomis, o ne būtinybės prispirti.

- Ar atmetate galimybę, kad apie jus galiu pranešti pareigūnams?

- O kas Jumis patikės? Juk liudininkų nebuvo...

Kalbėjosi Pranas Paršonis

GAMOS AKTUALIJOS

PRIDERGĖ IR PALIKO

Priterštos beveik visos pakelių giraitės. Kai kur šiukšlių maišai net į šalikelių griovius išversti. Bet ką teko regėti buvusioje auto-moto trasoje Ruopiškio-Alsetos teritorijoje, su niekuo nepalyginama.

Ta nuostabi, labai tinkanti poilsiui kalvota Nemunėlio ištakų pakrantė sužalota nepataisomai. Prieš kelerius

metus buldozeriais ji išraižyta į dirbtinių kliūčių ruožą motorizuoto sporto naudai. Šiuo metu tos žiojėjančios žaidos tik vietomis pradeda užsitraukti skurdžia augmenija. Niekas to nebe-naudojamo monstro neskuba rekultivuoti.

Bet tai dar ne viskas. Per tūkstantį automašinų padangų, iki pusės įkastų į žemę, daro dar slogesnę, su niekuo nepalyginamą peizažą...

Ne veltui sakoma, kad Dievulis kai kam vietoj proto raumenimis atlyginęs. Muskulingų vyrų būta to blierbiančio sporto organizatorių.

RIZIKUOTI NEVERTĖTŲ...

Pavasaris. Prie vandenų netrūksta meškeriojų, ypač žuvų neršto metu. Tarp žuveliautojų paplito savotiškas tinklaitis, vadinamas "televizoriumi".

Apie tą "instrumentą" pasiteiravau Aplinkos apsaugos agentūros darbuotojų nuomonės. Pasirodo, jis prilygina-

mas kitiems brakonieriškiems įnagiams ir yra neteisėtas. Norintiems ir toliau "televizoriauti", vertėtų įsitikinti ir savo kišenės turiniu, kad būtų už ką brakonierišką baudą susimokėti. O ji pakankamai solidi...

Dėl kelių žuvelių pažeidinėti įstatymus tikrai nevertėtų...

Apolinaras Žalvarnis

AR ŽINOTE, KAD...

● Žemėje gyvena apie 2500 rūšių gyvųjų. Nuodingos sudaro tik dešimtąją dalį. Vis dėlto kasmet nuo jų įkandimų miršta 30-40 tūkstančių žmonių.

● Lietuvoje gyvena tik viena nuodingųjų gyvųjų rūšis. Tai paprastoji angis. Ji savo nuodais neprilygsta šiltųjų kraštų giminaitėms, bet geriau jų pasisaugoti...

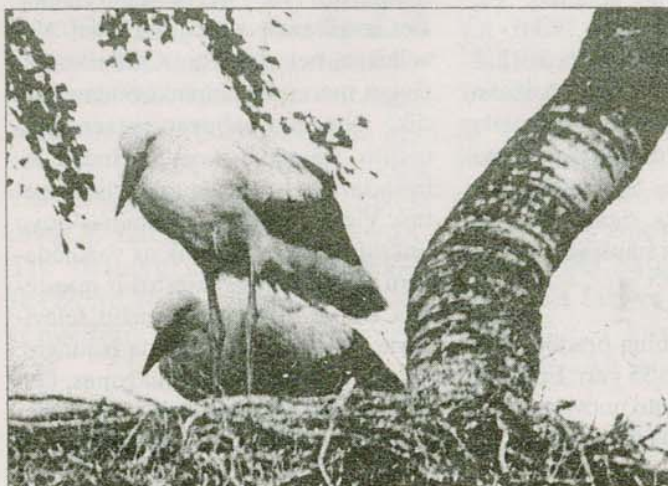
● Pasirodo, kad katės ir žąsys yra tikrų tikriausios šalčio čempionės. Jos gali iškęsti net iki 100 laipsnių speigą. Tuo tarpu tik-

rieji šaltųjų kraštų gyventojai – ruonai ir baltosios meškos – išlaiko tik 80 - ties laipsnių šaltį.

● Pirmąją pasaulyje knygą apie orus parašė žymus graikų filosofas Aristotelis (384 – 322 m. pr. Kristų). Knyga vadinosi "Meteorologija".

● Pirmą kartą apie Lietuvos klimatą užsimena Ipatjevo (Kostromos) vienuolyno metraštis: "1190 m. Pinske žiema buvo labai šalta, be sniego, ir iki Lietuvos žemės jie negalėjo nueiti..."

● Vieno didelio skruzdėlynų gyventojai per metus sunaikina apie milijoną kenksmingų vabzdžių.

Ant
gimtojo
beržo

Ksaverio
Bagdono
nuotrauka

Batsiuvių Rokiškyje ir daug, ir mažai. Anot Rimanto, oficialūs tėra keturi: du senamiestyje, du - mikrorajone. Na, o senukų, kurie taiso batus ir nemoka jokių mokesčių, priskaičiuotum dvidešimt ar net daugiau. Oficialieji tarpusavyje konkuruoja, tačiau nesipyksta ir ydomis nesibado. Jei vienas pristinga odos ar vinukų, eina pas kitą ir perka. Tas nemeluoja ir nesako, kad neturi. Kiekvienas nusiteikęs, jog darbo neprietrūs, nes artimiausiais metais sinoptikai didelių karščių nežada, ir basi vaikščioti nepradės. Šiokia tokia problema su senukais batsiuviais, dirbančiais nelegaliai. Jei Rimantas už geležėlės prikalmą prie kulniuko ima šešis litus, tai senukas - tik du. Šitaip jie prisivilioja daiktų klientų, tačiau neretai jiems padaro meškos paslaugą - privaro tiek vinukų, kad net kulnas suskyla. Tuomet žmogus tą batą neša jau "tikram" meistrui, bet šis tik skėsteli rankomis...

Nors nelegalių konkurentų apstu, tačiau, pasak Rimanto, pragyventi iš šio verslo įmanoma. R. Garuolis nėra brangininkas, iš nuolatinių klientų netgi ima pigiau. Rimantas tokius vadina "amžiniais". Jei žmogus atneša bent penkias poras batų, suskaičiuoja, kiek kainuos jų taisymas, ir paprašo penkais litais mažiau.

Už skubų remontą - plius litas.

Batsiuvis sakė, kad geriausias uždarbis tarpsezono metu. Tada tik suki. Pėstieji nesilaiko taisyklės "Roges ruošk vasarą, o ratus - žiemą". Užplūdus pirniesiems šalčiams, jie veržiasi į taisyklą ir prašo kuo greičiau sutvarkyti žiemos apavą. Visų greitai patenkinti nepavyksta. Pyktelėjęs Rimantas juos moko:

Šaučius basas nevaikšto

Kad šaučius būtų be batų, kriaucius - be kelnų, turbūt neįtikėtina.

Batsiuvis Rimantas Garuolis sakė, jog savo pasiūtais batais apauņas ir motiną, ir žmoną. Apautų ir septynmetę dukrą Giedrę, ir dešimtmetę Rasą, tačiau jų kojėlėms neturįs kurpalių. Kai mergaitės ištįs, pasius ir joms. Neabejoja, kad nešios ir džiaugsis.

"Žieminius neškit vasarą, kai darbo neturiu".

Koks jo požiūris į labdaros batus? Neigiamas. Tokių taisyti tenka daug, o pataisyti kaip reikiant - ne kažin kiek. Jie, anot meistro, vienkartiniai. Pavyzdžiui, pado nėra prie ko prikalt, prikli-

juoti gali tik, kaip sakoma, tai dieniai.

Nors Rimantui rugpjūtį bus tik 33-eji, jau spėjo meistrauti ir Biržuose, ir Anykščiuose. Po pusantų metų mokslų 47-ojoje Vilniaus proftechninėje, po karinės tarnybos Kirgizijoje važiuojo į Biržus todėl, kad ten gyveno jo Laimutė, vėliau tapusi žmona, Anykščiuose (likimas buvo nusviedęs ir ten) pagimdžiusi dvi dukras. Vėliau Rimantas grįžo į savo kraštą (kilęs nuo Kairelių). Žmona mokytojauja Lukštuose, jis meistrauja buvusiamie buitinių paslaugų kombinate. Patalpas nuomoja iš savivaldybės.

Rimanto klausiau, kaip čia atsitiko, kad nei tėvui, nei seneliui nebuvo šaučiais, juo tapo jis, kaimo vaikas, kuriam labiau derėtų vairuoti traktorių. Jis atsakė labai paprastai: "Tai ramus darbas, ir jis man patiko". Vilniuje, tiesa, batus mokė ne taisyti, bet siūti. Išmokė gerai, nes ir pats to labai norėjo, todėl turi penktą kategoriją ir jokių problemų dėl savo gaminių kokybės. O taisyti išmokė Rokiškio buitinininkai, su kuriais jis dirbo anksčiau, kai privatus verslas dar tik radosi.

Rimanto taip pat klausiau, ar jo gaminiai ne brangesni už įmonių. Jis atsakė, jog net pigesni. "Užsieny rankų darbas brangus, o Lietuvoje jis nevertinamas", - lyg ir pasiguodė, lyg tik pasakė, ką žinąs.

33 gyvenimo, 13 darbo metų - tik brandos ir įgūdžių pradžia. Žodžiu, dar ilgai galėsim plėstyti savo batus ir nešti taisyti pas patikimą meistrą.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotrauka

MUMS RAŠO

NORIU PALINKĖTI

Nesu pranašas, bet galiu užtikrinti, kad "Rokiškio pragiedruliai" mūsų rajono žmonėms yra ir bus ne tik mėgiamas, bet ir visų mielai skaitomas. Visiems labai patinka jo turinio įvairumas, objektyvumas, patrauklumas ir pigumas. Visada laikraštis yra įvairesnis, kada randame daugiau rašančių apie rajono gyvenimą, jo žmones.

Prisimenu, tarpukario laikais

Plungėje buvo pradėtas leisti religinio turinio žurnalas "Lurdas". Pradžioje atrodė, kad jis neras daug skaitytojų. Bet greit paplito taip, kad jį skaitė ne tik senesni žmonės, bet ir jaunimas, ir iš visų leidinių jis turėjo daugiausia skaitytojų. Žinoma, jis buvo pigus - mėtams tik du litai.

Dažnai susitikdamas su apylinkės žmonėmis jaučiu, kad "Pragiedruliai" tarp kaimo žmonių turės didelį pasisekimą. Noriu paminėti ir jų pageidavimus, nes dauguma tik vieną laikraštį skaitydami nori rasti

daugiau įvairios informacijos, mažiau didelių nuotraukų, daugiau žinių. Ypač senesnio amžiaus žmonės norėtų, nors kartas nuo karto matyti straipsnių apie parapijų gyvenimą, bažnyčių reikalus, tradicijas.

Savo ir kazliškėčių vardu "Rokiškio pragiedruliams" linkiu geriausios sėkmės pradėta vaga eiti mūsų rajone plačiais tvirtais žingsniais.

Jonas Talutis
Kazliškis

Pragiedruliai Lietuvos padangėje

ŽURNALISTO STUDIJA

3.

Pagaliau atėjo ta diena

Prieš dešimtmetį – 1988 metų spalio 22 – 23 dienomis - Vilniuje įvyko Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio steigiamasis suvažiavimas. Tuomet, stebint Lietuvai per televizijos ekranus, buvo įkurtas judėjimas, atvedęs šalį į Nepriklausomybę.

"Pagaliau atėjo ta diena," – sakė atidarydamas pirmąjį Sąjūdžio suvažiavimą poetas Justinas Marcinkevičius. Sąjūdžio kūrėjai nuoširdžiai buvo įsitikinę, kad jau atėjo ta diena, atėjo tie metai, kai visi savo sugebėjimus ir talentą galės skirti savo kraštui. Taip galvojo ir poetas Justinas Marcinkevičius.

- Nemanyčiau, kad tada buvo galima kitokiu būdu eiti į Nepriklausomybės atkūrimą, - sakė poetas.

Žinant to meto sąlygas, buvo panaudotos visos galimybės taikiu būdu išsakyti savo siekius. Buvo siekiama, kas 1990 metų kovo 11 – ają ir buvo padaryta. Po to, kai pagrindinis Sąjūdžio programos tikslas buvo įgyvendintas – nepriklausomybė atgauta – visas pri-

klausė nuo to, kaip naujieji politikai sugebės pasinaudoti atsiradusiomis naujomis sąlygomis.

Pirmajame Sąjūdžio suvažiavime kalbėjusieji teigė siekiant nepriklausomybės, tačiau oficialių dokumentų nepriklausomybės klausimu nebuvo priimta, nes garsiai pasakyti to dar nebuvo galima. Juk Sąjūdžio suvažiavimas vyko leidžiant valdžiai. Kai kurie kalbėjusieji manė, kad, kol Sąjūdis nereikalaus išeiti iš Sąjungos, tol jam bus viskas leidžiama. Mat tuo metu paskelbtame M.Gorbačiovo interviu buvo teigiama, kad numatyta sąjunginėms respublikoms leisti susigrąžinti savo vėliavas, himnus, herbus, turėti savo prezidentus. Be to, buvo numatoma padaryti naujas sąjungines sutartis.

Pavyzdžiui, konstitucijos, kurią 1988 metais Sąjūdžio seimas priėmė savo posėdyje, preambulėje pasakyta, kad naujuoju istorijos etapu Lietuva kuria valstybę, būdama TSRS dalis. O jos 63 – ajame straipsnyje rašoma apie naują sąjunginę sutartį. Vienas Konstitucijos autorių buvo Vytautas Landsbergis. Beje, kai Sąjūdžio suvažiavimo metu kuluaruose kilo ginčas dėl Molotovo – Ribentropo pakto ir buvo pasiūlyta įrašyti, jog vienas iš Sąjūdžio tikslų yra šių pakto padarinių likvidavimas, V. Landsbergis buvo prieš. Tik primygtinai reikalaujant R.Ozului, R.Paulauskui ir kitiems ši nuostata į programą buvo įrašyta.

Tuo metu V.Landsbergis buvo aktyvus programinių dokumentų

rengėjas. Nemažai Sąjūdžio dokumentų jis parengė kartu su B.Kuzmicku ir kitais Sąjūdžio aktyvistais. Apie tą laikotarpį V.Landsbergis sakė: "Mūsų linija buvo tvirta bei aiški, nors būta ir atsargumo. Išlaikyti pusiausvyrą nebuvo paprasta. Į Lietuvos išvadavimą reikėjo eiti naudojantis pertvarka, demokratiškumo idėjomis". Taigi nenuostabu, kad tais laikais V.Landsbergis dažnai bendradarbiavo su tuometiniais valdžios atstovais, palaikė gerus ryšius su A.Brazausku. Pastarasis dažnai pasikviesdavo V.Landsbergį pasitarti dėl priimamų dokumentų, dėl sprendimo grąžinti Katedrą ir kitais klausimais.

Jausdami valdžios ir Sąjūdžio vadovų bendravimą, žmonės tikėjo laisvės ir santarvės idėjomis. Nepriklausomybės paskelbimo išvakarėse per 90 procentų krašto gyventojų laikė save pirmojo Sąjūdžio nariais. Tai buvo tikrasis, didysis Sąjūdis. Pirmojo Sąjūdžio vardas tarp žmonių turėjo magišką potraukį. Sąjūdžio galia kilo su didžiuliu laisvės ir išsivadavimo judėjimu, į kurį per palyginti trumpą laiką įsijungė visa Lietuva.

Antanas Paškevičius

Mana mintis – žvaigždžių slapties troškimas.

Jurgis Baltrušaitis

NUO ŽEMĖS RŪPESČIŲ KILKIME Į ŽVAIGŽDES

TELESKOPAS VISAI LIETUVAI

Jau keleri metai priimame ekskursijas su plačia dienos programa, o giedromis naktimis atsiveria kupolas ir amžinasis dangus tampa ekspozicijos tąsa. Tokiomis naktimis pas mus važiuoja tie, kurie savo akimis pro teleskopą nori pamatyti Saulę ar Andromedos galaktiką.

Naująjį Kasagrano – Šmidto sistemos teleskopą – reflektorių, gamintą Kalifornijoje, paleidome į darbą pernai rudenį. Teleskopo kompiuterinėje atmintyje 64 tūkstančiai objektų, kuriuos jis pats suranda danguje. Didelė kolekcija labai kokybiškų okuliarų leidžia pasirinkti didinimą nuo 100 iki 900 kartų. Pro teleskopą galima ne tik žiūrėti, bet ir fotografuoti, o su modernišku priimtuvu CCD kamera galima skaitmeniškai į kompiuterio atmintį užrašyti spalvotus dangaus objektų vaizdus.

Šis teleskopas – tai tikrai graži Lietuvos – Italijos fondo (buvusio prezidentas Povilas Gylys) dovana visai Lietuvai. Prie įėjimo į teleskopo kupolą taip ir užrašyta: "Teleskopas – visai Lietuvai".

Kas norite atvažiuoti, iš anksto paskambinkite (8-230 45-424), nes lankytojų labai daug.

ETNOKOSMOLOGIJOS ATEITIS

Muziejų muziejus dar toli gražu nėra to lygio, kurio siekiame. Reikia lėšų remontui – muziejaus patalpose žiemą tik 5-7 laipsniai šilumos, o atšilus orams – labai drėgna. Ekspozicinės galerijos ir salės

architektūrinės erdvės originalios ir įspūdingos, tačiau nėra jokio interjero.

Gražiai bendradarbiaujame su Dailės akademija. Profesorius Tadas Baginskas su jaunais dizaineriais yra paruošęs labai prasmingo interjero projektą. Deja, nėra pinigų.

Reikalingas servisas lankytojams – nuo paprasčiausios kavinukės iki specializuoto naktinių lankytojų viešbučio. Čia puiki erdvė privačiai iniciatyvai. Gal tik mūsų verslininkai dar nepajuto intelektualiesnio turizmo perspektyvų.

Etnokosmologija – XXI a. žmogaus būties komponentė – humanizuotas vertikalusis ryšys, sujungiantis visas XX a. pragmatiškai išskaidytas mūsų sąsajas su Visata, su mūsų tikraisiais Gyvybės ir Proto namais. Čia tinka paminėti Stanislovo Lemo žodžius: "Neįsivaizduoju pilnaverčio XX amžiaus antros pusės žmogaus, kuris nors retkarčiais nesusimąstytų apie kitas protaujančias būtybes, kurių bendrijai ir mes priklausome".

Ir kas gali teigti, kad šis merginų šokis ne iš kosmoso...

Odetos Tumėnaitės - Bražiūnienės karpinys

Etnokosmologijos muziejus dar turi nemažai problemų. Reikia naujų plačios erudicijos, pasišventusių darbuotojų. Nė viena aukštoji mokykla neruošia specialistų, kur mokslinis pažinimas, filosofija, etika, meno pažinimas ir astronomija būtų lygiavertės išsilavinimo komponentės.

Bet Lietuvos etnokosmologijos muziejus turi dvi dideles vertybes: aiškią savo esmės koncepciją ir atities perspektyvą, ir – labai gausų ir vis tebeaugantį lankytojų srautą. Lankytojų, kuriuos vilioja ne tik egzotika, bet giluminės būties ir Visatos esmės.

Labai norėtusi, kad mus greičiau surastų Lietuvos Vyriausybė, Lietuvos tūkstantmečio programos komitetas ir atskiros ministerijos.

Kaip pavyzdį paminėsiu Etnokosmologijos parko idėją ir projektą. Tai graži, šviesios atminties Česlovo Kudabos idėja – Kosmoso ir lietuviškos gamtos dermė. Etnokosmologijos parke ekspozicija išeitų į gamtą. Prie miško takų ar ežerų pakrantėse matytume dangaus ženkais ženklintus akmenis, koplytstulpus – pasaulio medžio simbolius, atskirose vietose saulės laikrodžius ir senųjų kalendorinių stebuklų modelius. Būtų vietos skulptūroms ir kitiems kosminiams simboliams. Deja, projektas pasklido tarp kelių ministerijų.

Esu tikras, kad tai tik laiko klausimas. Etnokosmologija Lietuvoje jau yra! Tai svarbiausia.

O Etnokosmologijos muziejus – tai ta vieta Lietuvoje, kur mokslinis Kosmoso pažinimas, filosofinė Visatos begalybė, dievų pasaulis – Dangus, Čiurlionio kosmojauta ir nežemiško proto paieškos leidžia kiekvienam pajusti mus supančio pasaulio harmonijos, paslapties ir nežinomybės dvelksmą.

Tereikia mažmožio – bendrų pastangų – Vyriausybės, prezidentūros ir išprususių verslininkų – tereikia užbaigti tą unikalų ir prasmingą Kultūros centrą Aukštaitijoje.

Gunaras Kakaras

*Kas gražu, atsilieps, kas teisinga,
nemirs, nors vandenim, kalnais
apklotum.*

Vaižgantas

Rokiškio

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. gegužės 19 d. antradienis. Nr. 17. kaina 0,60 Lt.

VIENAS - GERAI, ŠIMTAS - NUOSTABU

Šeštadienį į Aukštaitijos akordeonininkų festivalį Rokiškio muzikos mokykla sukvietė daugiau kaip 100 muzikantų iš Anykščių, Biržų, Kupiškio, Pasvalio, Ukmergės. Žinoma, dalyvavo ir rokiškėnai, nes Rokiškio vaikų muzikos mokykloje akordeono mokosi net 72 vaikai. Penki rokiškėnai grojo Krašto muziejaus grafų menėje: G.Kurklietytės ir Ž.Mažulytės duetas, solistai M.Saulis (mokytoja I.Baltrūnienė) A.Aksinavičiūtė (mokytoja O.Kostiuk) ir D.Lastauskaitė (mokytoja R.Širvinskienė).

Festivalyje dalyvavo Lietuvos muzikos akademijos profesorius E.Gabnys ir dėstytojas G.Savkovas.

Visi akordeonistai apdovanoti festivalio dalyvių diplomais. Festivalį rokiškėnai skyrė savo miesto 500 metų jubiliejui.

Stasys Daugėla
Ksavero Bagdono nuotrauka

MADOS IR TEATRO VAKARAS

Rokiškio krašto muziejaus Didžiojoje menėje panevėžiečiai surengė mados ir teatro vakarą. Buvo parodytos dvi programos - "Senos fotografijos" ir "Pelenė", kurias režisavo Gintaras Kerbedis.

Madų demonstravimas, vaidybiniai elementai, šviesos efektai, muzika susiliejo į nuostabius vientisus etiudus.

BUS PAMINĖTA TREMTIES DIENA

Šiomet sukanka 50 metų nuo masinių 1948 m. gegužės 22 d. trėmimų į Sibiro gulagus. Minint šią skaudžią datą, gegužės 23 d. 11 val. Rokiškio bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios, o 12 val. miestiečiai ir svečiai kviečiami į Vytauto gatvės skverelį prie paminklinių akmenėlių.

Išaušo poezijos pavasarelis

Gegužės 23 d. 13 val. Viešojoje bibliotekoje - "Poezijos pavasarėlis - 98". Dalyvaus Anykščių, Biržų, Molėtų, Kupiškio, Utenos, Rokiškio rajonų literatai.

Liesis eilėraščių posmai, skambės muzika.

"R. P." inform.